

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 404/2016-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. júna 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], zastúpeného JUDr. Idou Cabanovou, advokátska kancelária, Mičinská cesta 35, Banská Bystrica, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Dolný Kubín v konaní vedenom „*pod číslom konania 7Er/60/2015-646 (pôvodná spisová značka 5Er/17/2011)*“ a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. mája 2016 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Dolný Kubín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom „*pod číslom konania 7 Er 60/2015-646 (pôvodná spisová značka 5 Er 17/2011)*“ (ďalej aj „napadnuté konanie“).

V sťažnosti sťažovateľ uviedol, že okresný súd rozsudkom č. k. 2 Cb 19/2010-68 z 2. novembra 2010 uložil odporcovi [REDAKOVANÉ], s miestom podnikania [REDAKOVANÉ], povinnosť zaplatiť navrhovateľovi, spoločnosti [REDAKOVANÉ], Zákamenné 709, sumu 72 469,65 € spolu s úrokmi z omeškania zmluvnou pokutou a trovami konania. Na uvedenom rozsudku bola vyznačená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti. Následne okresný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok bola pohľadávka vyplývajúca z uvedeného rozsudku okresného súdu postúpená na sťažovateľa.

Sťažovateľ poukázal na to, že *«Od roku 2011 prebiehalo v tejto veci exekučné konanie, ktoré sa do roku 2016 neskončilo pre opätovné návrhy vo veci zo strany povinného (exekučný spis č. k. 7Er/60/2015-646 (pôvodná spisová značka 5Er/17/2011)).*

Dňa 11.3.2015 podal žalovaný návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie z dôvodu, že neboli splnené podmienky na jeho vydanie, a to v dôsledku jeho nesprávneho doručovania. Bolo tomu tak z dôvodu, že okresný súd nedoručoval okrem miesta podnikania žalovaného, aj na inú adresu žalovaného, ktorá bola konajúcemu súdu známa zo živnostenského registra - t.j. na adresy prevádzkarní, ktoré boli v živnostenskom registri vedené odo dňa vzniku živnostenského oprávnenia žalovaného. Vzhľadom na uvedené, fikciu doručenia nemožno aplikovať, nakoľko nebol splnený základný predpoklad fikcie doručenia pri fyzickej osobe podnikateľovi v podobe doručovania súdnych zásielok konajúcim súdom na všetky známe adresy žalovaného.

Krajský súd v plnej miere vyhovel žalovanému, ktorého hlavným odvolacím argumentom bolo, že okresný súd mal povinnosť doručovať opakovane súdne zásielky okrem adresy miesta podnikania, ktorú odporca nespochybnil, aj na iné adresy známe súdu a to adresy známe z výpisu zo živnostenského registra ako prevádzkarne a aj na adresu, ktorá bola známa súdu a to adresa zaznamenaná na obálke č.1. 49 spisu „areál elektrovodu“. Krajský súd v Žiline Uznesením č.k. 13Cob/40/2016 zrušil rozsudok pre

zmeškanie Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 2Cb/19/2010-68 zo dňa 02.11.2010 po viac ako piatich rokoch vyznačenej právoplatnosti a vykonateľnosti, tak ako je táto vyznačená na doložke právoplatnosti a vykonateľnosti, a to na podklade fikcie jeho doručenia v zmysle § 48 ods.3 O.s.p.

Sťažovateľ považuje postup súdov, keď mu v roku 2011 vyznačili právoplatnosť a vykonateľnosť, a následne vydali poverenie na vykonanie exekúcie a v roku 2016 rozhodli o zrušení právoplatnosti rozsudku pre zmeškanie za porušenie práva na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov, nakoľko týmto konaním sa po siedmich rokoch vec vrátila do fázy doručovania prvostupňového rozhodnutia vo veci.».

Sťažovateľ v závere svojej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd prijal tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu upravené čl. 46 ods. 1 a 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo postupom Okresného súdu Dolný Kubín v konaní vedenom pod číslom konania 7Er/60/2015-646 (pôvodná spisová značka 5Er/17/2011) porušené.

2. Sťažovateľovi priznáva finančné zadosťučinenie v sume 5.000 Eur.

3. Sťažovateľovi priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 303,16 Eur, ktoré je Okresný súd Dolný Kubín povinný zaplatiť na účet advokáta JUDr. Idy Cabanovej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ v petite sťažnosti navrhuje vysloviť porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu „v konaní vedenom pod číslom konania 7Er/60/2015-646 (pôvodná spisová značka 5Er/17/2011)“. V odôvodnení sťažnosti však namieta porušenie uvedených práv aj v konaní vedenom Krajským súdom v Žiline „vo veciach riadnych opravných prostriedkov voči rozhodnutiam prvostupňového súdu“. Z odôvodnenia sťažnosti tiež vyplýva, že sťažovateľ namieta postup súdov pri vyznačení právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku okresného súdu č. k. 2 Cb 19/2010-68 z 2. novembra 2010 a následnom zrušení tohto rozsudku uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13 Cob 40/2016 po viac ako piatich rokoch vyznačenej právoplatnosti a vykonateľnosti. Tým došlo podľa sťažovateľa k porušeniu práva na prejednanie veci bez zbytočných prietáhov. Na druhej strane však sťažovateľ v odôvodnení sťažnosti nijako neuvádza, akým spôsobom došlo k porušeniu ním uvedených práv postupom okresného súdu v konaní vedenom „pod číslom konania 7Er/60/2015-646 (pôvodná spisová značka 5Er/17/2011)“, ako uvádza v návrhu rozhodnutia (petite). Navrhované rozhodnutie (petit) sťažnosti tak nijakým spôsobom nekorešponduje s odôvodnením sťažnosti.

Navyše, ústavný súd upozorňuje, že sťažovateľ v petite sťažnosti uvádza č. k. 7 Er/60/2015-646 pri namietanom postupe okresného súdu.

Podľa § 173 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy v znení neskorších predpisov spisová značka a k nej pripojené číslo listu písomnosti alebo vyhotoveného rozhodnutia tvorí číslo konania, napríklad 2 T/185/2004-14, 4 Cb/91/2004-132. Ak písomnosť alebo rozhodnutie obsahuje viacej čísiel listov, uvedie sa v čísle konania len prvé číslo listu.

Z uvedeného je zrejmé, že sťažovateľ v petite uvádza číslo konania, ktoré predstavuje konkrétnu písomnosť alebo vyhotovené rozhodnutie v napadnutom konaní okresného súdu. Z obsahu sťažnosti však vôbec nevyplýva, o akú písomnosť či rozhodnutie ide. Zároveň ústavný súd poukazuje aj na neurčitost samotného petitu, keď z neho nie je zrejmé, či sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv len postupom okresného súdu v napadnutom konaní, alebo aj konkrétnym rozhodnutím okresného súdu (č. k. 7 Er 60/2015-646).

Ústavný súd pripomína, že uplatnenie jeho právomocí je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 49 a nasledujúcich zákona o ústavnom súde). V tejto súvislosti už ústavný súd opakovane uviedol, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Ústavný súd je potom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Osobitne to platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom (III. ÚS 334/09).

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Ústavný súd konštatuje, že závažným obsahovým nedostatkom sťažnosti je skutočnosť, že navrhované rozhodnutie (petit) sťažnosti nijakým spôsobom nekorešponduje s odôvodnením sťažnosti. V danom prípade tak absentuje relevantné odôvodnenie sťažnosti vzťahujúce sa na jej petit.

Podľa ústavného súdu má nedostatok odôvodnenia sťažnosti významné procesné dôsledky. Je základnou povinnosťou sťažovateľa, aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Nevyhnutnou podmienkou konania ústavného súdu o individuálnej sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy je teda vznesenie relevantných námietok zo strany sťažovateľa spočívajúcich v uvedení skutočností svedčiacich o porušení jeho základných práv alebo slobôd rozhodnutím, opatrením, procesným postupom, prípadne inou aktivitou alebo nečinnosťou konkrétneho orgánu verejnej moci (orgánu štátnej správy, územnej alebo záujmovej samosprávy, súdu atď.). Vznesenie takýchto námietok podanie sťažovateľa neobsahuje, resp. tieto nekorešpondujú so znením petitu.

Ústavný súd v súhrne konštatuje, že sťažnosť, ktorá bola doručená ústavnému súdu, v predloženej podobe neobsahuje určitý petit a naň nadväzujúce kvalifikované odôvodnenie, teda nespĺňa podstatné zákonom predpísané náležitosti ustanovené v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Vychádzajúc z uvedeného je ústavný súd toho názoru, že sťažnosť ako celok pôsobí nedostatočne a neurčito, vytvára priestor pre dohady a dedukcie, čo sa pri uplatnení námietky o porušení základných práv v konaní pred ústavným súdom zásadne neakceptuje (m. m. III. ÚS 26/2012, III. ÚS 241/2013, III. ÚS 244/2014).

Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľa nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred

ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné).

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

Pretože predmetná sťažnosť neobsahuje náležitosti, ktoré na uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, a síce určitý petit a naň nadväzujúce relevantné odôvodnenie ako východiskový rámec sťažnosti, ústavný súd aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľa túto sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. júna 2016